

Ontmoeting

Shira de Syro-Fenicische¹

Henk Bouwmeester

Sinds een paar weken wist iedereen in Tyrus te vertellen dat een Jood uit Galilea een man uit de Dekapolis bevrijd had van een legioen boze geesten². Sommigen hadden het zelfs over twee mannen³. Die Jood zou een zekere Jezus zijn, de zoon van de timmerman van Nazaret⁴.

Toen Shira⁵ daarvan hoorde, hoopte zij dat die Jezus ook nog eens naar Tyrus zou komen. Om haar dochter te bevrijden van de duivel die haar gevangen hield en soms tot zelfvernietiging aanzette. Ze wist wel dat ze eigenlijk tegen beter weten in hoopte. Want wat had Jezus in Tyrus te zoeken? Haar zeker niet. Zij was immers een Syro-Fenicische⁶, een heidin⁷!

Maar vanmorgen wist de buurvrouw te vertellen dat Jezus in de stad was! In het geheim, niemand mocht weten dat Hij er was⁸. Hij zou zijn land een poosje hebben willen verlaten⁹ na de executie van Johannes de Doper¹⁰ en de harde confrontatie met de kerkleiders¹¹. Het verbaasde haar niets. Ook de Joodse profeet Elia was al eens naar deze streek uitgeweken toen het voor hem wat te spannend werd in eigen land¹². In Tyrus, de belangrijkste handelsstad ter wereld¹³, kon je gemakkelijk maandenlang onopgemerkt blijven. Zelfs als je samen met een groep Galilese mannen was. Tot blijdschap van Shira was dat Jezus niet gelukt¹⁴. Zij wilde Hem dan ook zo gauw ze kon, zien en spreken¹⁵. De buurvrouw moest maar even op haar dochter letten. Maar toen Shira Jezus gevonden had, hoorde of zag Hij haar niet¹⁶. Wat en hoe ze ook schreeuwde¹⁷. Wanhopig werd ze toen Hij zelfs niets tegen haar zei toen zijn leerlingen Hem vroegen haar te laten ophouden met schreeuwen¹⁸. Tegen hen, maar je kon op je sandalen aanvoelen dat het voor haar was bedoeld, zei Hij toen dat Hij alleen gekomen was voor mensen van zijn eigen volk die de weg kwijt waren¹⁹. Maar haar dochter dan? Was die de weg soms niet kwijt? Dan maar op de knieën: 'Help mij toch, Heer!' ²⁰

Maar opnieuw een nee. 'Brood voor de kinderen geef je niet aan de honden.'²¹ Zoiets had Hij ook al eerder gezegd, wat heilig is geef je niet aan de honden²². Toch hield ze vol. 'Maar Heer, de kruimels die van tafel vallen mogen de honden toch wel opeten!'²³ Pas toen zei Hij wat tegen haar. En wat! 'U hebt een groot geloof.' En 'wat u verlangt zal ook gebeuren'. In die volgorde! Ze geloofde niet omdat ze een wonder had gezien zoals Jezus zijn volksgenoten eens had gezegd²⁴. Nee, ze geloofde zonder het wonder te hebben gezien, ze geloofde Jezus op zijn woord. Het wonder zag ze pas toen ze thuis was en haar dochter verlost van haar kwelgeest op bed zag zitten²⁵.

Wat een wonder, en wat een wonder dat zij geloven mocht. Zij een Kanaänitische²⁶. Terwijl ze nog wel had gedacht dat God veraf was en niet luisterde. Maar goed dat die ex-tollenaar Matteüs erbij was, om het allemaal heel precies op te schrijven²⁷. Voor twijfelende bijbellezers van later eeuwen, voor wie de hemel dicht en God veraf lijkt.

---

¹ Naar aanleiding van Matteüs 15:21-28 en Marcus 7:24-37

² Marcus 5:1-20

³ De evangelist Matteüs vertelt dat er twee mannen waren die door een legioen geesten beheerst werden.

Matteüs 8:28v: 'Toen hij aan de overkant in het gebied van de Gadarenen kwam, liepen hem vanuit de grafspelonken twee bezetenen tegemoet. Ze waren zo gevaarlijk dat niemand daar langs durfde te gaan.'

⁴ Algemeen wordt gedacht dat Jozef als timmerman een arme man was. Toen hij met Maria Jezus in de tempel ging opdragen, offerde hij immers het offer van de armen (Lev. 12:8a: 'Als ze zich geen ram kan veroorloven, moet ze twee tortelduiven meebrengen of twee jonge gewone duiven.' Lucas 2:22-24: 'Toen de tijd was aangebroken dat ze zich overeenkomstig de wet van Mozes rein moesten laten verklaren, brachten ze hem naar Jeruzalem om hem aan de Heer aan te bieden, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: "Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd." Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven'). In sommige Joodse geschriften wordt de timmerman van een dorp niettemin omschreven als de op één na belangrijkste man in de synagoge.

⁵ Shira is eerlijk gezegd geen Kanaänitische naam, maar een Hebreeuwse en betekent zang of poëzie.

⁶ Marcus 7:24-26a: 'Hij ging weg en vertrok naar de omgeving van Tyrus (...) er kwam al meteen een vrouw (...) naar hem toe, (...) Deze vrouw was van Syro-Fenicische afkomst en geen Jodin.

⁷ Niet-Joden waren in de ogen van de Joden heidenen.

⁸ Marcus 7:24a: 'Hij ging weg en vertrok naar de omgeving van Tyrus. Daar nam hij zijn intrek in een huis, en hoewel hij niet wilde dat iemand dat te weten zou komen...'

⁹ Matteüs 15:21: 'En weer vertrok Jezus; hij week uit naar het gebied van Tyrus en Sidon.'

¹⁰ Matteüs 14:10: En hij (Herodes) gaf opdracht Johannes in de gevangenis te onthoofden.'

¹¹ Na de executie van Johannes had Jezus een stil gebied in Galilea had opgezocht (Mat. 14:13a). Al spoedig wisten niet alleen de mensen (Mat. 14:13b), ook de kerkleiders uit Jeruzalem (Mat. 15:1) Hem daar te vinden. Daar vond een harde confrontatie plaats (Mat. 15:12) nadat Jezus de kerkleiders harde verwijten gemaakt had over eigenwillige godsdienst (Mat. 15:3) en dat zij deden voorkomen of ze alles voor God over hadden, maar daarmee hun ouders verwaarloosden (Mat. 15:5-7).

¹² 1 Koningen 17:8-9: Toen richtte de HEER zich tot Elia met de woorden: 'Ga naar Sarefat, in de buurt van Sidon, en neem daar je intrek. Ik heb een weduwe daar opgedragen je van voedsel te voorzien.'

¹³ Al in de tijd van Ezechiël was Tyrus het belangrijkste handelscentrum van de wereld, vergelijkbaar met het New York van onze tijd. Ezechiël 27:3: 'Zeg tegen Tyrus, de stad die met haar havens de toegang tot de zee beheerst, de stad die handeldrijft met verre volken en landen overzee ...'

¹⁴ Marcus 7:24b: '... en hoewel hij niet wilde dat iemand dat te weten zou komen, lukte het hem niet onopgemerkt te blijven.'

¹⁵ Marcus 7:25a: 'Integendeel, er kwam al meteen een vrouw die over hem gehoord had naar hem toe, en zij viel voor zijn voeten neer.'

¹⁶ Matteüs 15:23a: 'Maar hij keurde haar geen woord waardig.'

¹⁷ Matteüs 15:22: 'Plotseling klonk de roep van een Kanaänitische vrouw die uit die streek afkomstig was: "Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter wordt vreselijk gekweld door een demon.'"

¹⁸ Matteüs 15:23b: 'Zijn leerlingen kwamen naar hem toe en vroegen hem dringend: "Stuur haar toch weg, anders blijft ze maar achter ons aan schreeuwen.'"

¹⁹ Matteüs 15:24: 'Hij antwoordde: "Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk van Israël.'"

²⁰ Matteüs 15:25: 'Maar zij kwam dichterbij, wierp zich voor hem neer en zei: "Heer, help mij!'"

²¹ Matteüs 15:26: 'Hij antwoordde: "Het is niet goed om de kinderen hun brood af te nemen en het aan de honden te voeren.'"

²² Matteüs 7:6a: 'Geef wat heilig is niet aan de honden.'

²³ Matteüs 15:27: 'Ze zei: "Zeker, Heer, maar de honden eten toch de kruimels op die van de tafel van hun baas vallen.'"

²⁴ Lucas 10:13: 'Wee Chorazin, wee Betsaida, want als in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd die bij jullie gebeurd zijn, zouden de inwoners van die steden zich allang in een boetekleed hebben gehuld en met stof op hun hoofd tot inkeer gekomen zijn.'

²⁵ Marcus 7:30: 'En toen ze thuiskwam, lag haar kind op bed en bleek de demon verdwenen te zijn.'

²⁶ Matteüs 15:21-22a: 'En weer vertrok Jezus; hij week uit naar het gebied van Tyrus en Sidon. Plotseling klonk de roep van een Kanaänitische vrouw die uit die streek afkomstig was.'

²⁷ Volgens de overlevering werd de ex-tolenaar Levi later de discipel en evangelist Matteüs (Mar. 2:14) Bron: *Studiebijbel in Perspectief*.